

1. KOLE (2) *sb n*

o oraz e pochylone.

sg [G kólã.] ♦ A kólé (2). ♦ [I kólim.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

*Coll. od „kol” (2) : Day bić kólé dębowé tak miązfzézé iáko dobra Brożyná/ kól od kołu ná trzy łokcie: á niechay to kólé biją mocno ná łokieć od Grobléy w bórte *Strum* H2v; [Grodza płotowa z chroftu á z kola/ tám ma mieśce gdzie ieft chroftu takiego doftátek *Cresc 1571* 144, 144 [2r.] (*Linde*)].*

MM